

Příjezd

Terezínské ghetto, jako shromažďovací a průchozí tábor, bylo zřízeno v listopadu 1941. Nejdříve sem přijelo 342 mužů, kteří měli vojenské objekty připravit pro obydlení dalšími lidmi. Dalšími transporty přijížděly celé rodiny.

Nově příchozí přivezly transportní vlaky z velkých měst na nádraží do Bohušovic. Odtud šli všichni pěšky i s věcmi do Terezína. Tam se všichni shromáždili v tzv. šlojzce a podrobili se vstupní prohlídce, při které zpravidla přišli o některé osobní věci – byly jim zabaveny. Teprve potom se všichni dozvěděli, kde se mají ubytovat.

Zpočátku rodiny bydlely pohromadě, ale od prosince 1941 byly zřízeny oddělené ubytovny pro muže, ženy a děti.

O půl roku později byly zavedeny domovy pro děti ve věku od 8 do 14 let. Na jednom pokoji žilo zpravidla 20–35 dětí, které spaly na palandách tři nad sebou. Na starosti je měli vychovatelé a vychovatelky. S rodiči se ale také vídaly, většinou nepravidelně.

Běžnou součástí terezínského života v ghettu byly transporty – příchozí i odchozí. Počet obyvatel se proto neustále měnil. Na počátku existence ghetta byly kasárenské objekty poloprázdné, od doby vystěhování původních obyvatel jinam obsazovali další příchozí volná místa v celém městě. Nejvíce obyvatel mělo ghetto na podzim v roce 1942, necelých 60 000. Pro děti v heimech to znamenalo zřejmě to, že na lůžku pro jednoho nějakou dobu spaly po dvou.

Maximální počet dětí na jednom pokoji byl asi 35. Na konci října 1944, po několika velkých odchozích transportech, zůstaly na pokoji 28 jen čtyři dívky.

Děti se snažily vždy zjistit, zda příchozím transportem nepříjel někdo další z rodiny a nebo alespoň známí. Loučily se s kamarády, známými a rodinnými příslušníky, kteří odjížděli.

Některým trvalo dlouho, než si v Terezíně zvykly. Protože byly rozděleny podle věku a pohlaví na pokoje, nebyli sourozenci většinou spolu. Děti do osmi let zůstávaly u maminek, dívky i chlápci nad 18 let byli zařazováni do ženských a mužských „domovů“. Tam už byly podmínky horší a všichni museli také pracovat, stejně jako rodiče.

5. 3. 1940 byl zabavený židovský majetek
27. 4. 1940 – říšský vůdce SS Heinrich Himmler vydává rozkaz o zřízení koncentračního tábora v Osvětimi
2. 9. 1941 – nařízení pro protektorátní židy nosit žlutou hvězdu
10. 10. 1941 – zastupující říšský protektor Reinhard Heydrich vydává výnos o zřízení komandatury předávané obyvatelem Terezína, tzv. Aufbaukommando, mezi muži je
9. 1. 1942 – první transport z Terezína (Riga – 1000 osob, následuje celkem 34 transportů do Izbičky, Malého Trostince, Lublinu, Sobiboru, Treblinky a jinam (42 000 osob))
20. 1. 1942 – zřízení dětského oddělení v Hamburských kasárnách v pokoji 104 – židovské otázky, aby projednali, jak vyřešit zbytek evropské židovské otázky
30. 6. 1942 – končí vystěhování přírodních terezínských obyvatelstva z Terezína (Riga – 1000 osob, následuje celkem 34 transportů do Izbičky, Malého Trostince, Lublinu, Sobiboru, Treblinky a jinam (42 000 osob))
19. 10. 1942 – první transport do Osvětimi (42 000 osob)
26. 10. 1942 – první transport do Osvětimi (42 000 osob)
- leden – únor 1943 – tyfová epidemie
- leden – březen 1943 – pravděpodobná doba přerušování provozu dětské kuchyně pro hejmy z důvodu tyfu
- Jaro 1943 – začíná "zkrášlovací akce"

Terezín ghetto

Heim 28

Z příjezdů
Děti: I
známých
tucí. I

1940

1941

1942

1943

Z příkazu Vám oznamujeme, že dne 11. února máte odcestovati k pracovnímu nasazení v Terezíně.

Děti: Nežidovské děti nemohou býti vzaty ssebou. Tyto děti mohou zůstat v bytě v opatrování příbuzných nebo známých, nebo mohou býti dány k příbuzným nebo známým smíšeným manželstvím, nebo do veřejných sociálních institucí. Židovské děti musí být vzaty ssebou do Terezína.